

РЕШЕНИЕ

№ 3352

гр. София, 20.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Юлия Раева

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1162** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение на Софийски районен съд (СРС), НО, 21-ви състав от 14.06.2013 г. по НАХД № 15884/2012 г. по описа на СРС, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 12-605/29.06.2012 г. на главен директор на ГД „Инспекция за държавен технически надзор“, с което на [фирма], [населено място] за нарушение на чл. 7а, т. 3, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 2 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори (Наредбата) на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП) е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

С касационна жалба, подадена от [фирма], чрез процесуалния представител адв. С. Д., се обжалва посоченото решение, като неправилно, постановено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че в АУАН и наказателното постановление има неясно описание на извършеното нарушение и не е посочена датата на извършването му. В тази връзка се обосновава, че твърдяното нарушение е осъществено под формата на бездействие и е следвало да бъде определен конкретно моментът на извършването му. Датата на извършване не само не била определена в АУАН и НП, но и била определена неправилно в обжалваното решение – съдът е посочил като дата на извършване датата

на проверката - 16.12.2011 г.

В съдебно заседание касаторът не изпраща процесуален представител.

Ответникът по касация, Държавна агенция за метрологичен и технически надзор не изпраща процесуален представител и не взема становище по касационната жалба.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 16.12.2011 г., въз основа на Заповед № А-530/12.12.2011 г. е извършена проверка от органите на РО „ИДТН“ на пътнически асансьор, експлоатиращ се в [населено място], жк Бели брези, [жилищен адрес] със зав. № 43478/1981 г., на 12 спирки, $V = 1\text{m/s}$. При проверката е констатирано, че последният технически преглед на асансьора е извършен на 17.07.2008 г. Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 2 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори, органите за технически надзор извършват периодични технически прегледи на асансьорите веднъж на 36 месеца. В настоящия случай посоченият срок е изтекъл на 17.07.2011 г. На датата на проверката – 16.12.2011 г. асансьорът е бил в експлоатация, изискуемият преглед обаче не е бил извършен. При проверката е било установено също така, че по силата на договор от 01.01.2011 г. абонаментното сервизно обслужване на асансьора се извършва от касатора [фирма], [населено място]. За горното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 1-057/11.01.2012 г., в присъствието на свидетелите Е. и Д.. Като нарушени разпоредби са посочени чл. 7а, т. 3, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 2 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 12-605/29.06.2012 г. на главен директор на ГД „Инспекция за държавен технически надзор“, с което на [фирма], [населено място] за нарушение на чл. 7а, т. 3, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 2 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори, на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 150 лв.

От правна страна районният съд е констатирал, че АУАН е съставен и НП е издадено от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 от ЗАНН. Установил е, че не са допуснати съществени процесуални нарушения – счел е, че нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено са описани достатъчно ясно и изчерпателно в АУАН и НП, поради което е спазено правото на защита на наказаното лице. От материалноправна страна съдът също не е намерил основание за отмяна на НП, с оглед на което е потвърдил НП.

Решението на районния съд е правилно.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното

постановление.

От събрания доказателствен материал се установява, че технически преглед на процесния асансьор е извършен на 17.07.2008 г. В чл. 24, ал. 1, т. 2 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори, е предвидено, че органите за технически надзор извършват периодични технически прегледи на асансьорите веднъж на 36 месеца, а в чл. 7а, т. 3 от същата наредба е предвидено, че ползвателите и лицата, поддържащи асансьорите, са длъжни да не допускат експлоатацията на асансьори, когато на асансьорите не е извършен технически преглед съгласно чл. 24, ал. 1. В настоящия случай 36-месечният срок за извършване на периодичен технически преглед е изтекъл на 17.07.2011 г., но такъв преглед не е бил извършен в посочения срок. Преглед не е бил налице и към датата на извършване на проверката (16.12.2011 г.), като на същата дата е установено също така, че асансьорът е бил в експлоатация. В АУАН и НП като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 7а, т. 3, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 2 от наредбата, т. е. административнонаказателната отговорност на лицето е ангажирана за това, че в качеството му на лице, поддържащо асансьора (по силата на договор за абонаментно сервизно обслужване от 01.01.2011 г.), на 16.12.2011 г. е допуснал експлоатация на асансьора, без да е извършен задължителният периодичен технически преглед. Обратно на твърденията в касационната жалба, установеното нарушение е описано ясно и точно в АУАН и НП – изрично е посочено, че [фирма] е „допуснало експлоатация на описания асансьор, без да му бъде извършен периодичен технически преглед повече от 36 месеца“. Специфичното при този вид нарушение е, че изпълнителното деяние съставлява бездействие, което бездействие може да трае продължителен период от време, без да може да се установи кой е неговият начален момент. Липсата на данни обаче относно началния момент не опорочава процедурата по издаване на НП. Достатъчно е, че към момента на извършване на проверката е установено извършването на деянието чрез бездействие, поради което правилно районният съд е приел за дата на извършване на нарушението датата на извършване на проверката, когато това нарушение е установено. Видно от съдържанието на АУАН и НП, в тях е посочена същата така, като тази, която е приета от районния съд като дата на извършване на нарушението. По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че и в АУАН, и в НП подробно е описано на коя дата, как, къде и при какви условия е извършено административното нарушение, за което е санкциониран ЕТ. Описанието на фактическата обстановка е достатъчно ясно и прецизно и не създава предпоставки за неяснота по отношение на момента на извършване на наказуемото деяние.

Настоящата инстанция намира също така за неоснователен довода относно завишен размер на наложеното наказание. За извършеното нарушение в чл. 55, ал. 2 от ЗТИП е предвидено наказание от имуществена санкция от 100 до 2000 лв. Наложено наказание – имуществена санкция в размер от 150 лв. е близко до минимума и съответства на обществената опасност на деянието.

Мотивиран така, съдът намира оспорваното решение на СРС за законосъобразно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на Софийски районен съд, НО, 21-ви състав от 14.06.2013 г. по НАХД № 15884/2012 г. по описа на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.